

System Calls

- Umożliwia realizację operacji we/wyj (biblioteka „we/wyj”) w symulatorze SPIM
- Rejestr \$v0 jest używany jako rejestr sterujący – wskazuje na operację do wykonania (tabela)
- Argumenty są ładowane do rejestrów \$a0 oraz \$a1.
- Odpowiedź w rejestrze \$v0 (operacje czytania)
- Sugerowana kolejność instrukcji
 - Załaduj rejestry argumentu
 - Wprowadź kod „operacji”
 - Wykonaj „syscall”

```
li $a0, 10    # load argument $a0=10
li $v0, 1     # call code to print integer
syscall       # print $a0
```

System Calls

Service	System Call Code	Arguments	Result
print_int	1	\$a0 = integer	
print_float	2	\$f12 = float	
print_double	3	\$f12 = double	
print_string	4	\$a0 = string	
read_int	5		integer (in \$v0)
read_float	6		float (in \$f0)
read_double	7		double (in \$f0)
read_string	8	\$a0 = buffer, \$a1 = length	
sbrk	9	\$a0 = amount	address (in \$v0)
exit	10		

Dyrektywy Asemblera - wybrane

- .text** - sekcja kodu, po tej dyrektywie występują instrukcje asemblera
- .data** - sekcja danych
- .globl** - specyfikacja etykiet globalnych (adres symboliczny)

Przykład 1

```
.text                # sekcja kodu  
  
    .globl main  
  
main:    li $v0, 4      # ustawienie drukowania „stringu”  
          la $a0, str    # adres „stringu do wydruku”  
          syscall        # drukuj „string”  
          li $v0, 10     # ustawienie wyjścia  
          syscall        # wyjście  
  
    .data             # sekcja danych  
  
str:    .asciiz “Hello world!\n” # NUL kończy string (jak w C)
```

Przykłady we/wyj

.data # sekcja danych

promptInt: .asciiz „Wprowadz wartosc typu „int” ”

resultInt: .asciiz „Nastepna wartosc = ”

linefeed: .asciiz “\n”

enterkey: .asciiz „Nacisnij dowolny klawisz aby zakonczyc”

.text # sekcja kodu

main:

zaproszenie do wprowadzenia wartosci „int”

li \$v0,4 # kod dla wydruku „napisu”

la \$a0,promptInt # w \$a0 adres napisu

syscall # wydrukuj zaproszenie

pobranie „int” z wejścia

li \$v0,5 # kod odczytu „int”

syscall # pobierz „int” – wynik w \$v0

move \$t0,\$v0 # „int” w \$t0

wylicz następną wartość „int”

addi \$t0, \$t0, 1 # t0 <-- t0 + 1

Przykłady we/wyj

wydrukuj kolejna wartosc

li \$v0,4

la \$a0,resultInt

syscall

print out the result

li \$v0,1

move \$a0,\$t0

syscall

przejscie do nowej linii

li \$v0,4

la \$a0,linefeed

syscall

oczekiwanie na naciśnięcie klawisza

li \$v0,4

la \$a0,enterkey

syscall

oczekiwanie na naciśnięcie klawisza – odczytana wartosc jest ignorowana

li \$v0,5

syscall

Koniec

li \$v0,10

syscall

kod dla wydruku „napisu”

w \$a0 adres napisu

wydrukuj „napis”

kod wydruku „int”

wynik w \$a0

wydrukuj wynik

kod dla wydruku „napisu”

w \$a0 adres napisu

przejscie do nowej lini

kod dla wydruku „napisu”

w \$a0 adres napisu

wydrukuj „napis”

kod odczytu „int”

pobierz „int” – wynik w \$v0

kod wyjscia

wyjscie z programu

Load i Store

- Dwie dodatkowe instrukcje komunikujące się z pamięcią **lb** oraz **sb** – operują na bajtach
- Taki sam format jak **lw** i **sw**
 - **lb \$s2, 3(\$s1)**
 - **sb \$s2, 3(\$s1)**
- Wykorzystywany jest najmniej znaczący bajt
- Bit znaku bajtu jest kopiowany na pozostałe bity słowa
- Aby temu zapobiec można zastosować instrukcję **lbu** – ładuj bajt bez znaku

Nadmiar w instrukcjach arytmetycznych

Dwa typy instrukcji arytmetycznych

Zgłaszające nadmiar

- add (**add**)
- add immediate (**addi**)
- subtract (**sub**)

Nie zgłaszające nadmiaru

- add unsigned (**addu**)
- add immediate unsigned (**addiu**)
- subtract unsigned (**subu**)

Operacje logiczne

Przesunięcia (shift)

sll \$t2, \$s0, 2 # t2 = s0 << 2 - w lewo

- przed 0000 0002hex
- po : 0000 0008hex

Format instrukcji

000000	00000	10000	01010	00010	000000
op	rs	rt	rd	shamt	funct

srl – przesunięcie w prawo

Operacje logiczne

Wykonywane na ciągu bitów

- Dwie standardowe instrukcje **and** oraz **or**
 - `and $t0, $t1, $t2`
 - `or $t0, $t1, $t2`
- Instrukcja **nor** zamiast **not**
- **Dlaczego ?**
- **$A \text{ nor } 0 = \text{not } (A \text{ or } 0) = \text{not } A$**
- Dodatkowo instrukcje **andi** oraz **ori** na operandach bezpośrednich

Instrukcje iteracji

- Prosta pętla w C; A[] – tablica typu int

```
do { g = g + A[i];  
    i = i + j;  
} while (i != h);
```

- Zamieniamy na następującą:

```
Loop: g = g + A[i];  
      i = i + j;  
      if (i != h) goto Loop;
```

- Zakładamy następujące przyporządkowanie

```
g,    h,    i,    j,    base of A  
$s1, $s2, $s3, $s4, $s5
```

Instrukcje iteracji

Loop: sll \$t1,\$s3,2 # \$t1= 4*i
addu \$t1,\$t1,\$s5 # \$t1=addr A+4i
lw \$t1,0(\$t1) # \$t1=A[i]
addu \$s1,\$s1,\$t1 # g=g+A[i]
addu \$s3,\$s3,\$s4 # i=i+j
bne \$s3,\$s2,Loop # goto Loop
if i!=h

Loop: g = g + A[i];
 i = i + j;
 if (i != h) goto Loop;

g, h, i, j, base of A
\$s1, \$s2, \$s3, \$s4, \$s5

Instrukcje iteracji

```
while (save[i] == k)
    i = i + 1,
```

- Zakładamy następujące przyporządkowanie

```
    i,    k,    base of save
    $s3,  $s5,  $s6
```

```
loop: sll $t1, $s3, 2
      add $t1, $t1, $s6
      lw  $t0, 0($t1)
      bne $t0, $s5, exit
      addi $s3, $s3, 1
      j  loop
```

```
exit:
```

Przykład 2 – we/wyj 1/2

.text

.globl main

```
main:  la $t0, Aaddr      # $t0 = wskaznik na tablice A
        lw $t1, len        # $t1 = rozmiar tablicy A
        sll $t1, $t1, 2     # $t1 = 4*rozmiar
        add $t1, $t1, $t0   # $t1 = za ostatnim elementem A
```

Przykład 2 – we/wyj 2/2

```
Loop:  lw   $t2, ($t0)      # $t2 = A[i]
        addi $t2, $t2, 5    # $t2 = $t2 + 5
        sw   $t2, ($t0)    # A[i] = $t2
        addi $t0, $t0, 4    # i = i+1
        bne  $t0, $t1, loop # if $t0 < $t1 goto loop
        li   $v0, 10       # exit
        syscall
```

.data

Aaddr: .word 0,2,1,4,5

len: .word 5

Porównania

- Dotąd sprawdzaliśmy tylko dwa warunki (== oraz !=)
- Potrzebne są również inne, w szczególności „<”, oraz „>”
- Instrukcja “**Set on Less Than**”
 - **slt reg1,reg2,reg3**
- **Znaczenie** $\text{reg1} = (\text{reg2} < \text{reg3})$
 - if** $(\text{reg2} < \text{reg3})$
 - $\text{reg1} = 1;$
 - else** $\text{reg1} = 0;$
- Również instrukcja **slti**
- Zauważmy, że brak jest instrukcji „**less than**”

Porównania

- Jak wykorzystać tę instrukcję ?

if (g < h) goto Less; # g:\$s0, h:\$s1

- Odpowiedź:

slt \$t0,\$s0,\$s1 # \$t0 = 1 if g<h

bne \$t0,\$0,Less # goto Less

if \$t0!=0

(if (g<h)) Less:

- W **\$0** zawsze wpisana wartość 0, stąd **bne** oraz **beq** są często używane wraz z **slt**
- Para (**slt**, **bne**) oznacza **if(... < ...)goto...**

Porównania

- Wiemy jak zaimplementować $<$,
- Ale jak zaimplementować $>$, \leq oraz \geq ?
- Może trzeba dodać trzy kolejne instrukcje
- Ale jak jest łatwiej ?
- Czy możemy zaimplementować \leq stosując slt i skoki warunkowe ?
- A co zrobić z $>$? oraz \geq ?

Porównania

slt \$t0,\$s0,\$s1

beq \$t0,\$0,skip

a:\$s0, b:\$s1

\$t0 = 1 if a < b

skip if a >= b

do if a < b

skip:

- Inny wariant jest również możliwy
- Użyj **slt \$t0,\$s1,\$s0** zamiast **slt \$t0,\$s0,\$s1**, oraz **bne** zamiast **beq**

Porównania

- Jest również wersja **slt** z operandem bezpośrednim **slti**
- Użyteczna do tworzenia pętli
- if (g >= 1) goto Loop

Loop: . . .

slti \$t0,\$s0,1 # \$t0 = 1 if
 # \$s0 < 1 (g < 1)

beq \$t0,\$0,Loop # goto Loop
 # if \$t0 == 0
 # (if (g >= 1))

- Para (slt, beq) oznacza if(... ≥ ...)goto...

Porównania

- Są również instrukcje porównania dla liczb bez znaku sltu, sltiu
- Ustawiają one wynik na 1 lub 0 w zależności od porównania wartości bez znaku
- Dla \$t0 oraz \$t1 równych

(\$s0 = FFFF FFFA hex, \$s1 = 0000 FFFA hex), jaki otrzymujemy wynik następujących porównań ?

slt \$t0, \$s0, \$s1

sltu \$t1, \$s0, \$s1

Switch

- Wybierz jedną z czterech możliwości w zależności od wartości k 0, 1, 2 lub 3.
- Kod w C

```
switch (k) {  
    case 0: f=i+j; break; /* k=0 */  
    case 1: f=g+h; break; /* k=1 */  
    case 2: f=g-h; break; /* k=2 */  
    case 3: f=i-j; break; /* k=3 */  
}
```

Switch

- Jest to dość złożone, przekształćmy więc kod tak aby użyć if else

```
if(k==0) f=i+j;  
else if(k==1) f=g+h;  
else if(k==2) f=g-h;  
else if(k==3) f=i-j;
```

Zakładamy następujące przyporządkowanie

```
f:$s0, g:$s1, h:$s2,  
i:$s3, j:$s4, k:$s5
```

Switch

```
bne $s5,$0,L1      # branch  $k \neq 0$ 
add $s0,$s3,$s4    #  $k == 0$  so  $f = i + j$ 
j Exit             # end of case so Exit
L1: addi $t0,$s5,-1 #  $\$t0 = k - 1$ 
bne $t0,$0,L2      # branch  $k \neq 1$ 
add $s0,$s1,$s2    #  $k == 1$  so  $f = g + h$ 
j Exit             # end of case so Exit
L2: addi $t0,$s5,-2 #  $\$t0 = k - 2$ 
bne $t0,$0,L3      # branch  $k \neq 2$ 
sub $s0,$s1,$s2    #  $k == 2$  so  $f = g - h$ 
j Exit             # end of case so Exit
L3: addi $t0,$s5,-3 #  $\$t0 = k - 3$ 
bne $t0,$0,Exit    # branch  $k \neq 3$ 
sub $s0,$s3,$s4    #  $k == 3$  so  $f = i - j$ 
Exit:
```